

'IK BEN GEFASCINEERD DOOR DE DOOD'

Ze verkocht meer dan 17 miljoen exemplaren van *De Happy Hooker*. Op haar 72ste is er een nieuw boek. Over seks, uiteraard. 'Dat is nodig. Niemand weet tegenwoordig echt meer iets over prettige seks. Die kids zijn heel voorzichtig geworden. Ze worden liever stoned.'

Tekst **Tom Kellerhuis** Fotografie **Corné van der Stelt**

U begint uw nieuwste boek *Superssex* best aanstootgevend. U citeert de invloedrijke feministe Germaine Greer, die zegt dat elke heteroseksuele man eens een keer flink in zijn rectum zou moeten worden genomen.

'Haha, ja, goed hè? Want dan weet hij hoe het voelt om gepenetreerd te worden.'

Want mannen hebben daar ook een erogene zone?

'Ja, wat wij de Gräfenberg-spot noemen, hebben zij in hun anus.'

En de meeste vrouwen, schrijft u tevens, willen een man die een beetje vunzig is.

'Ja, je moet wel een man hebben die roept: *I wanna fuck you, baby!* Iemand die een beetje geile taal durft uit te slaan. Dat hoort bij het spel. Maar niet iemand die de hele dag loopt te vloeken. Dat hoeft voor mij niet.'

U bent inmiddels 72. Hoe vaak

doet u het nog zelf?

'Hahaha! Geen duizenden verschillende standjes meer, hoor. Al lang niet meer. Ik heb het natuurlijk decennialang in alle veelheid gedaan, maar deed ook aan wat ik noem *penetrating research*. Ik had bijvoorbeeld 36 jaar lang een seksadviescolumn in het Amerikaanse *Penthouse Magazine: Call me madam*. Ik heb dus ontzettend veel vragen van mensen gehad over seks. Ik was de langstzittende columnist bij dat blad, wereldwijd. Ik heb veel congressen bijgewoond en ben een expert in het klaarkomen onder gevaarlijke omstandigheden. Daar was ik zelf hét voorbeeld van. Zo werd ik een keer betrap op het stelen van een nachthemd van dertig dollar in Vancouver en op het moment dat ik gepakt werd kreeg ik een orgasme.'

U valt op mannen en op vrouwen. Keuze genoeg toch nog?

'Inderdaad, ik ben biseksueel. En ik hou van polyamoureuze relaties, maar niet meer van swingen. Nee,

geen groepsseks. Maar weer wel van een sterke band met twee, drie of vier mensen, en zo nu en dan eindigt dat in bed. In mijn geval trouwens nu niet meer omdat mijn huidige man een beetje jaloers en bezitterig is. Voor hem geen *50 Shades of Grey*.'

Eigenlijk staat uw hele leven in het teken van de seks?

'Erotiek eigenlijk toch meer, hoor. En er is *more to life than an orgasm*, vind ik.'

De manier waarop u erover schrijft in *De Happy Hooker* doet anders vermoeden. Daar druipt de seksdrive vanaf. U deed het bijvoorbeeld met een partner drie keer per dag zo'n vier jaar lang...

'Ik moet er niet meer aan denken: *I will be dead*.'

Waarom heeft u deze seksgids geschreven?

'Ik kon zelf niet meer dan vier pagina's op *50 Shades of Grey* kauen. Ik ken iemand die getrouwd

is met een bekende zangeres. Best een mooie, opwindende vrouw. Zij kwam bij hem met dat boek aan, zo vertelde hij mij. En met een tasje vol seksspeeltjes. Iedere dag wilde zij een hoofdstuk uit dat boek neuken. De ene dag vastgebonden, de andere dag geblinddoekt, dan weer wat zweepslaagjes of kruisloze broekjes, maar na drie dagen kon hij het niet meer aan. En toen heeft hij dat boek in de open haard geflikkerd. Nou ja, na dit verhaal dacht ik: misschien wordt het eens tijd dat ik er zelf een boek over schrijf. Trouwens, Goede Liekens, die ik overigens best mag en persoonlijk ken, heeft ook net een boek uit. Maar ze is eigenlijk een beetje preuts. Ze heeft nota bene dezelfde titel bedacht: *Superseks in 10 stappen*. Verdorie nog aan toe, net in de tijd dat mijn boek uitkomt, met dezelfde titel. Ik heb het zelfs gekocht, want ik wilde natuurlijk weten wat zij erover te vertellen heeft. Het blijkt een soort *LINDA*-gids te zijn, zonder ook maar één fotootje van een tepel, laat staan een mannelijk geslachtsdeel. Je moet het beestje toch gewoon bij de naam noemen, vind ik. *Suck my pussy, fuck me!* Zoals in *De Happy Hooker*, waarmee ik beroemd ben geworden.'

U heeft van *De Happy Hooker*, waarvan de eerste uitgave in 1971 verscheen, meer dan zeventien miljoen exemplaren wereldwijd verkocht.
'Net de Bijbel!'

Daar moet u schathemelrijk van zijn geworden. Iemand rekende eens uit dat u er minstens twintig miljoen gulden aan moet hebben verdiend.

'Nee, nee, nee, luister, iedereen kreeg een deel: de uitgever, mijn co-auteur, Robin Moore, die op zijn beurt weer een journaliste had ingehuurd om het boek feilloos neer te zetten, dat in principe door mij op bandrecorder was vastgelegd. Vergeet ook

'JE MOET EEN MAN HEBBEN DIE ROEPT: I WANNA FUCK YOU, BABY! IEMAND DIE EEN BEETJE GEILE TAAL DURFT UIT TE SLAAN. DAT HOORT BIJ HET SPEL'

niet de percentages voor agenten en advocaten. In het Engels noemen ze dat *being 10 percented*. Ik betaal ze nog allemaal een deel, iedere keer bij elke nieuwe druk. Ik heb er dus heel weinig aan overgehouden, misschien net 10 procent.'

Ging niks u te ver?

'Nou, ik heb niks met scatologie (poepseks, red.), maar weleens met *golden showers*, plasseks dus. Dat heb ik vaker gedaan, vooral in mijn zwembad in Spanje, want het hoeft niet over de vloer. Maar als je zoals ik boven de zeventig bent, doe je dat soort dingen, denk ik, niet meer. Ik heb mijn fases wel gehad. En ik heb een hysterectomie gehad. Baarmoederhalskanker. Het begin ervan althans, dus toen heb ik onmiddellijk mijn hele 'kippenhok' laten weghalen. Ik heb het overleefd. Wat dan blijft is het clitoraal orgasme, ook nog lekker hoor. Vroeger had je daarna een vaginaal orgasme, maar van binnen werkt het bij mij niet meer. Het klinkt een beetje banaal, maar ik kan nog heerlijk masturberen, hoor. Ik hoop trouwens niet dat je alleen maar over seks gaat schrijven.'

Want u heeft er inmiddels een

beetje genoeg van om alleen maar met seks te worden geassocieerd?

'Daar heb ik wel vaker genoeg van gehad. Daarom schreef ik het prachtige boek *Kind af*, over de dood van mijn moeder en het hele rouwproces. Maar ja, dat is door mijn toenmalige uitgever niet erg goed in de markt gezet.'

En nu komt u met *Supersex* toch weer op het aloude onderwerp terug.

'Met opzet, want nu is dat nodig. Niemand weet tegenwoordig echt meer iets over prettige seks. Die kids zijn heel voorzichtig geworden. Ze worden liever stoned. En ze zitten de hele dag met die godvergeten telefoontjes. Maar ik zou in deze tijd nooit meer hoer willen zijn met al die enge ziektes en strenge wetgevingen.'

U bent in 1943 geboren in Indonesië, waar uw joodse vader directeur van een ziekenhuis was. De eerste drie jaar van uw leven zat u met uw Duitse moeder in een Jappenkamp, en uw vader was opgesloten in een ander, nog erger Jappenkamp. Beschouwt u zich als een oorlogsslachtoffer?

'Tuurlijk. Ik heb vreselijke nachtmerries gehad, want ik heb daar natuurlijk veel gezien en vooral gehoord. Tot op de dag van vandaag kan ik absoluut niet tegen het geluid van schreeuwende soldaten in het Japans, zelfs niet in *Merry Christmas, Mr. Lawrence* met David Bowie en Ryuichi Sakamoto.'

U ontwikkelde zich later tot een afstandelijk en vervelend kind.

'Dat kwam dus door die *bloody* oorlog en ook uit frustratie over mijn moeder. Zij was zo mooi. En ik was een beetje een *tomboy*. Als ik uit school kwam, riepen ze me na: *Ben je nou een jongetje of een meisje?*'

U adoreerde uw vader.

'Ik was verliefd op hem, zoals haast al mijn vriendinnetjes meestal dol op hun papa waren. Hij heeft me onbewust mijn eerste orgasme bezorgd. Maar noem dat alsjeblieft geen pedofilie, dat de mensen dat niet denken. Hij wist ook niet dat hij opeens een spontane erectie kreeg. Ik heb het beschreven in *De Happy Hooker*: het gebeurde toen mijn moeder, die mijn onthullende dagboek had opengemaakt, vond dat papa me maar eens een pak op mijn billen moest geven. En mijn moeder maar roepen: *Stop, stop!* En ik: *Nee, Nee!* Mijn moeder wist niet dat ik klaarkwam.'

U bent wel erg open.

'Nou, er zijn bepaalde dingen die ik niet in *De Happy Hooker* heb opgetekend, en die ga ik ook nu niet noemen.'

U martelde als kind dieren, las ik.

'Ik was *cruel*, ja. Dat kwam ook door die oorlog. Ik ben dol op katten nu, maar ik was als kind wreed, ook met allerlei andere beesten. We zaten eens in een hotel in Limburg. De kok kwam opeens naar me toe en zei: *Ik heb drie katten die opeens allemaal kittens hebben. De oogjes zijn nog dicht, dus ze merken er niks van.* We hebben ze samen on-

der water gehouden. Nu kom ik bij kikkers. Mijn vader had mij geleerd te hypnotiseren. Hoe je een kikker en een kip kon laten slapen. Ik had hem gevraagd hoe je kikkerbiljetjes kon klaarmaken. Dus toen heb ik een keer een kikker in kokend water gehouden en gekeken hoelang het duurde voordat hij dood was. Die kikker bewaarde ik onder mijn kussen. Maar toen mijn vader later thuis kwam, vond hij hem en heeft hij me honderd keer in mijn dagboekje laten opschrijven: *Ik mag geen beesten treiteren.* Toen was ik er doorheen.'

Na de hbs werd u secretaresse en deed mee aan een wedstrijd, door *Manpower* uitgeroepen, om de titel beste secretaresse van Nederland. U won.

'Natuurlijk won ik, als jongste, want ik wilde nu eenmaal altijd aan mijn vader bewijzen hoe goed ik wel was. Ik kon goed tekstschrijven, had voor Nederlands altijd hoge cijfers. Mijn vader was de boezemvriend van Simon Vestdijk, dus cultuur werd me van jongs af aan met de paplepel ingegoten. Ik heb alles van mijn vader geleerd. Hij heeft me leren debatteren en alle talen leren spreken. Ik heb mijn hele leven geschreven over de liefde. Je hebt verschillende soorten liefde. De liefde van ouders voor hun kinderen, de vriendschap, de erotische liefde, de narcistische liefde. Je hebt homofilie en homoseksualiteit. En tussen mijn vader en Vestdijk was heel duidelijk homofilie. Ik heb een boekje gepubliceerd, *Knetterend vuurwerk*, gebaseerd op veertig jaar brieven van mijn vader aan Vestdijk. Hans Visser, Vestdijks biograaf, had mij op die brieven geattendeerd. Ik heb mijn moeder toen gevraagd waar de brieven van Vestdijk aan mijn vader waren gebleven. *O, zei ze, die heb ik weggegooid.* Mijn moeder was zo jaloers. Ze was een intelligente en aardige vrouw, maar ze had niks van het niveau van mijn vader, Vestdijk en ook niet van mij.

Ik merkte aan die brieven dat mijn vader en ik allebei middelmatigheid haatten. Ik hou niet van mensen die altijd maar grijs zijn. *Boring*. Ik hou van spanning en *excitement*.'

Wanneer raakte u gefascineerd door seks?

'Ik was eigenlijk nog lang maagd. Want mijn moeder zei: *Je moet zorgen dat je als maagd het huwelijk ingaat, anders kan je man je verwijten dat je boerig bent geweest*. Verder deed ik alles, behalve neuken. Maar als ik het woord 'verloving' al hoorde, begon ik te rillen. Ik was als jonge meid gewoon *a horny chick*. Maar toen ik eenmaal de smaak te pakken had, stuurde mijn moeder me naar een kinderpsychiater.'

Want u was een nymfomaan?

'Nee. Een nymfomaan kan niet klaar-komen. Ik ben of was toen althans een seksmaniak. Maar er zijn ook heel andere dingen belangrijk in het leven. Ik hou enorm van theater, dat heb ik ook geproduceerd. Het gesproken woord. En ik ga nu weer een show doen.'

Nooit enige schroom gehad om uw wonderlijke verhaal naar buiten te brengen? Seks, en met name betaalde seks was begin jaren zeventig nog een groot taboe.

'Maar ik had er helemaal nooit aan gedacht dat het zo'n succes zou worden. Ik dacht: er worden hooguit drieduizend boekjes van verkocht in New York, *and that's it*. Ik heb gelukkig wel een maand gehad om het heftig op de Amerikaanse televisie te promoten. Want ik zat midden in een groot politiecorruptieschandaal.'

Wat bleek: tal van politiefunctie-narissen waren vaste bezoeker van uw bordeel.

'Precies. Het boek was geschreven, en ik bleef nog een maand in Amerika, voordat ik naar Canada uitweek. Daarna kon ik niet meer terug.'

Daarmee kwam er een einde aan uw tijd als hoerenmadame. Inmiddels runt u in uw prachtige villa in Amsterdam-Zuid een B&B, waarmee u de kost verdient.

'Nu heb ik inderdaad dit prachtige huis. Ik had een goudmijntje hier, ik betaalde ook toeristenbelasting en alles en ik had personeel. Een vol huis, *all the time*, vooral in de zomer. Ik had net voor honderdduizend euro de grote luxe bovenverdieping verbouwd. Ik kon heel wat mensen hier laten slapen. Maar ik mag er maar maximaal vier tegelij-

kertijd huisvesten. Dat had ik natuurlijk kunnen weten. Op een gegeven moment stond hier twee maanden geleden een beer van een brandweerman op de stoep met nog drie lui van de gemeente: *Ja mevrouw, brandgevaar*. Ik zei: *Ik heb in veertig jaar hier nog geen fikkie gehad*. Dat mocht niet baten, want binnen de kortste keren hebben ze de bovenste kamers helemaal afgesloten.'

Zijn er, terugkijkend op uw leven, geen zaken waar u spijt van heeft?
'Goeie vraag! Ja, toch wel over het

feit dat de buurvrouw van mijn moeder tegen haar zei: *Kijk eens naar de voorpagina van De Telegraaf, daar staat je dochter in een sm-outfit*. En dat terwijl mijn vader in de achterkamer lag te creperen van de ene beroerte na de andere. Toen dacht ik: o, shit. En dat ik eigenlijk nooit genoeg tijd aan mijn moeder heb besteed. Want zij was dus ook een zwaar oorlogsslachtoffer. Ze had last van een waar leeuwinnencomplex: *Kind, doe je das om, pas op met wie je uitgaat, kom op tijd thuis*. En soms dacht ik dan: *fuck it, I want to kill myself*. Op een gegeven moment werd ik zo kwaad op mijn moeder dat ik haar beetpakte en zei: *Hou nou toch eens op, mens*. En toen heb ik haar haast door een glazen deur gegooid. Waarop mijn vader zei: *Ik wil niet dat je ooit nog zo tegen je moeder praat*. Toen heb ik geleerd wat respect was. Ik had later veel meer tijd aan haar moeten besteden en dat heb ik dus niet gedaan. Maar voor de beroertes van mijn vader ben ik echt weggevlucht. Dat heeft vanaf mijn 21ste zes jaar geduurd. Ik ben nog een keer teruggegaan, maar toen was hij eigenlijk al zo goed als dood. Toen zei mijn moeder: *Ach, bij hoort het toch niet meer*. En toen begonnen toch de tranen over zijn wangen te biggelen. Dat was mijn afscheid van hem en daar ben ik nooit echt overheen gekomen.'

'IK KAN BEHOORLIJK MANISCH-DEPRESSIEF ZIJN. IK HEB IN MIJN LEVEN WEL ZES KEER ZELFMOORD PROBEREN TE PLEGEN'

betreft: ik heb nooit iets laten fixen, helemaal niks. Ik begrijp best dat het beter is als ik voorgoed twintig kilo afval. Ik val best vaak. De laatste keer nog uit een hoge Britse taxi. Ik liep twee weken lam. Maar ik heb nu een sporttape om van twee euro, en geen pijn meer. Terwijl ik dacht dat ik een kunstknie nodig had.'

Die gaat maar tien jaar mee.

'Dan ben ik allang dood. Ik wil helemaal niet zo oud worden. En ik ben gefascineerd door de dood. Vooral door zelfmoord. Ik heb geloof ik wel zes keer in mijn leven zelfmoord proberen te plegen. Al van heel jongs af aan.'

Op welke manier maakt niet uit?

'Dat kan me niet schelen. Het moet spectaculair zijn. Ik ben een keer bijna gestikt in een graatje van een kabeljauw, maar dat was per ongeluk, want toen wilde ik niet dood. Sindsdien eet ik nooit meer vis. Maar de dood fascineert me. Elke twee maanden ga ik naar de Nieuwe Oosterbegraafplaats met een vriendinnetje.'

NIEUWE REVU ONTMOET XAVIERA HOLLANDER

Waar? Bij Xaviera Hollander thuis in haar statige villa in Amsterdam-Zuid. **Hoelang?** 14.00-15.30 uur. **Iets genuttigd?** Eerst koffie en daarna een zelf meegebrachte fles witte wijn (Revu) en thee (Hollander). **Verder nog iets?** De interviewer heeft als opwarmertje voor het interview twee kloke repen chocolade meegenomen, omdat hij ergens heeft gelezen dat de voormalige hoerenmadam daar hitsig van schijnt te worden.

Daar hangen allemaal brieven met als thema: *why did they kill themselves?* Vijftig procent van de mannen blijkt het te doen vanwege grote financiële problemen. En vrouwen springen het liefst van een dak vanwege liefdesperikelen.'

Maar waarom deed u het?

'Omdat ik zo nu en dan behoorlijk manisch-depressief kan zijn. *Himmelhoch jauchzend, zum Tode betrübt*.'

Wanneer was de laatste keer?

'Twee jaar geleden met Kerst. Toen was ik er financieel heel slecht aan toe en had ik mijn huis in Spanje nog niet verkocht. Ik dacht: ik neem mijn hondje mee en ga springen waar Herman Brood is gesprongen. Maar ik heb hoogtevrees. Niemand van mijn rijke vrienden, en ik heb er best wat, gaf me ook maar een cent. Terwijl ik alleen maar wilde lenen en wist dat zodra de B&B weer aan zou trekken ik al dat geld in de kortste tijd terug kon betalen.'

U weet toch dat er na de dood waarschijnlijk niks is?

'Maar het fascineert me gewoon. Als jonge vrouw dacht ik: ik pak de auto en rijd me kapot tegen een boom. *Nou*, zei mijn moeder, *kind, ik zou het maar niet doen, want je komt er gekreukeld uit*.'

Bent u zo roekeloos?

'Ja, dat wel. *I am a survivor, basically. But I don't care about life too much anymore except that at this moment in life with two new books out again and a darling husband, I realize I better stick around a while longer*. Want er zijn nog zoveel leuke dingen te doen.' ■